

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА ПЕРЕКЛАДУ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова приймальної комісії
Миколаївського національного університету
імені В. О. Сухомлинського

В. Д. Будак
2019 року

**ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ
СТУПЕНЯ МАГІСТРА**

ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ (СПЕЦІАЛІЗАЦІЄЮ)

**035.041 ФІЛОЛОГІЯ (ГЕРМАНСЬКІ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ
(ПЕРЕКЛАД ВКЛЮЧНО), ПЕРША-АНГЛІЙСЬКА) ОП: ПЕРЕКЛАД.**

Розглянуто та затверджено
на засіданні Вченої ради
МНУ імені В. О. Сухомлинського
(протокол № 15 від « 02 » 04 2019 року)

Розглянуто та схвалено
на засіданні приймальної комісії
МНУ імені В.О.Сухомлинського
(протокол № 6 від « 19 » 03 2019 року.)

МИКОЛАЇВ 2019

Прийом на навчання для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, здобутого за іншою спеціальністю (напрямом підготовки) здійснюється на конкурсній основі за результатами додаткового вступного випробування у формі співбесіди.

Вступники проходять співбесіду в обсязі діючих програм ступеня бакалавр.

Розробник програми додаткового вступного випробування:

Доцент

Т.М. Єфименко

Затверджено на засіданні кафедри германської філології та перекладу
Протокол № 11 від «12» лютого 2019 року

Затверджено на засіданні Вченої ради факультету іноземної філології
Протокол № 7 від «20» лютого 2019 року.

ЗМІСТ

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
2. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ	4
3. ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ.....	6
4. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	10
5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	11

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму додаткового вступного випробування зі спеціальності (спеціалізації) 035.041 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно), перша-англійська) ОП: Переклад (згідно з Переліком галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266) розроблено на основі освітньо-професійної програми підготовки бакалавра відповідної спеціальності.

Програма визначає перелік питань, обсяг, складові та технологію оцінювання знань абітурієнтів на основі ступеня бакалавра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, здобутого за іншою спеціальністю (напрямом підготовки) під час вступу на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальністю (спеціалізацією) 035.041 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно), перша-англійська) ОП: Переклад.

Мета додаткового вступного випробування – перевірка рівня теоретичної та практичної підготовки абітурієнтів та визначення рівня фахової підготовки. Абітурієнти допускаються до складання фахових випробувань із профільних дисциплін та екзамену з іноземної мови за умови успішного проходження додаткового вступного випробування, тобто за умови набору кількості балів, що вища за поріг «склав/не склав», який становить 75 балів.

Вступні випробування проводяться в обсязі навчальних програм з основних дисциплін навчального плану ступеня бакалавр – Порівняльна граматики іноземної та української мов; Порівняльна лексикологія іноземної та української мов; Порівняльна стилістика іноземної та української мов; Лінгвокраїнознавство (країн першої іноземної мови); Теорія перекладу.

2. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Вступник повинен знати:

- теоретичні відомості з основних граматичних проблем з точки зору теорії перекладу;
- галузі лексикологічних досліджень, провідних вітчизняних і зарубіжних вчених у них;
- етимологічний склад англійської та української мов, поняття, що складають спільнослов'янський та спільногерманський лексичні пласти;
- сучасні джерела поповнення словникового складу української та англійської мов;
- спільні та відмінні риси морфемної будови англійського та українського слова;
- продуктивні та непродуктивні способи словотворення в англійській та українській мовах;
- сучасні словотворчі процеси та тенденції у зіставляваних мовах;
- основні концепції щодо визначення поняття слова, значення слова, типів значень, характеру сполучуваності лексичних одиниць;

- принципи будови семантично-функціональних полів та групування слів у семантичні, тематичні класи;
- характер відношень між елементами / конститuentами;
- концептуальні положення стилістики української та англійської мов, які складають основу теоретичної і практичної професійної підготовки фахівця;
- специфічні особливості організації і функціонування різних текстів функціонально-стильової системи української та англійської мови;
- особливості мовних засобів, що використовуються в текстах для досягнення певних комунікативних завдань;
- основні національні варіанти англійської мови, регіональні та соціальні діалекти англомовних країн,
- специфіку мовних картин світу і відповідних особливостей мовної поведінки носіїв іноземних мов;
- базові поняття теорії перекладу: переклад, теорія перекладу, загальна та спеціальна теорія перекладу, види перекладу, моделі перекладу, еквівалентність, адекватність, типи еквівалентів, трансформація, прагматична адаптація тексту, особливості перекладів текстів різних функціональних стилів;

Вступник повинен вміти:

- розкрити відмінності між українською та англійською мовами на рівні граматичних систем;
- застосовувати методи семного, трансформаційного, субституційного, конститuentного аналізів до досліджуваних лексичних явищ;
- визначити походження слова;
- зробити морфемний аналіз слова, віднайти вільні чи зв'язані морфеми;
- проаналізувати характер деривації, визначити тип словотвору лексеми і її перекладного еквівалента;
- розпізнавати частиномовну приналежність афіксів;
- визначати семантичні процеси у слові; визначати характер мотивації значення;
- розпізнавати денотативні / конотативні значення слова;
- визначати характер сполучуваності, виявляти вільні словосполучення та сталі вирази;
- визначати класи фразеологічних одиниць;
- добирати ідеографічні та стилістичні синоніми; семантичні, дериваційні антоніми;
- доповнювати системи гіпонімами, гіперонімами;
- застосовувати метод семного аналізу для виявлення рівня семантичного обсягу лексичної одиниці у мові оригіналу та у мові перекладу;
- визначати, до якого функціонального пласту належить лексична одиниця;

- розпізнавати архаїзми, історизми, неологізми у порівнюваних мовах;
- відрізняти полісемне слово від омоніма, пароніма;
- робити правильний переклад паронімів з англійської мови на українську та навпаки;
- визначати характер перенесення значень у лексичних одиницях: метафора, метонімія; доречно застосовувати образний ресурс мови при перекладі.
- практично застосовувати набуті теоретичні знання в процесі міжкультурної комунікації;
- систематизувати теоретичні положення, висунуті вітчизняними та зарубіжними вченими у галузі стилістики; використовувати основні методи стилістичного аналізу з метою інтерпретації думок авторів;
- реферувати наукову літературу; реалізовувати навички культури наукового мислення, ясно та логічно висловлювати свої думки як усно, так і письмово;
- практично застосовувати набуті теоретичні знання в процесі міжкультурної комунікації;
- застосовувати набуті знання в адекватному лінгвокультурологічному аналізі іноземної мови і мовлення;
- використовувати основні методи лінгвістичного аналізу з метою здійснення дослідницької діяльності у галузі лінгвокраїнознавства, вирішення практичних завдань, пов'язаних з викладанням іноземної мови;
- критично оцінювати лінгвістично-філософське підґрунтя численних перекладознавчих систем;
- визначати лексичні, граматичні й стилістичні особливості оригіналу та перекладу;
- користуватися мовними засобами у різних формах і сферах мовлення в умовах англо-української комунікації; застосовувати різноманітні перекладацькі трансформації, пояснювати джерела та причини їх походження;
- аналізувати якість та спосіб досягнення перекладацької еквівалентності.

3. ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

I. Порівняльна граматики іноземної та української мов

1. Граматика в системі порівняння мов. Граматика як наука в системі лінгвістичних наук. Історичний розвиток граматики як науки. Загальна граматики. Часткові граматики окремих мов. Поняття формальної граматики.
2. Мови світу. Поняття мовної сім'ї. Основні мовні сім'ї. Генеалогічна класифікація мов. Типологічна (морфологічна) класифікація мов.
3. Основні засоби вираження граматичних значень. Поняття граматичного значення. Основні засоби вираження граматичних значень.
4. Синтетичні та аналітичні засоби вираження граматичних значень. Змішаний (гібридний) тип вираження граматичних значень. Афіксація.

Спосіб афіксації. Повтори (редуплікації). Чергування звуків у корні (внутрішня флексія). Інтонація. Наголос. Службові слова. Суплетивізм. Порядок слів.

5. Морфологічні трансформації в умовах схожості форм мов, що порівнюються. Загальний огляд перекладацьких проблем в умовах схожості граматичних форм.

6. Поняття повної і неповної ідентичності граматичних форм, їх функцій та значень. Функціональні трансформації граматичних форм. Морфологічні трансформації граматичних форм за типом тексту, жанру та стилю. Уподібнення. Шляхи застосування.

7. Поняття перекладацької конверсії. Дієслівний та іменний способи вираження предикативних відношень у мовах, що порівнюються. Вживання граматичних трансформацій залежно від напрямку перекладу. Антонімічний переклад як лексико-граматична трансформація. Поняття мейозису.

8. Морфологічні трансформації в умовах розрізнення форм мов, що порівнюються. Аналіз морфологічних трансформацій. Фактори, які впливають на засоби вираження граматичних значень: відмінність структури частин мови та структури морфологічних категорій.

9. Основні засоби перекладу граматичних відмінностей у мовах, що порівнюються. Компенсація відсутніх граматичних еквівалентів у мовах, що порівнюються. Поняття нульового перекладу. Розширення. Функціональна заміна. Ускладнена конверсія. Структурна заміна (конверсія). Стиснення (основні засоби).

10. Синтаксичні трансформації на рівні словосполучень. Фактори, які обумовлюють виникнення ускладнень перекладу граматичних значень. Засоби перекладу словосполучень.

11. Повний переклад (шляхи застосування). Частковий переклад. Трансформації, що використовуються у випадках часткового перекладу. Стиснення.

12. Засоби передачі граматичних значень специфічних груп англійських похідних словосполучень; іменникових словосполучень. Розширення (опис, перекладацький коментар). Функціональна заміна. Перестановка.

13. Синтаксичні трансформації на рівні речення.

14. Основні засоби перекладу компонентів речення. Засоби передачі граматичного значення підмету: нульовий переклад, функціональна заміна, транспозиція.

15. Засоби передачі граматичного значення присудка: функціональна заміна, розширення, стиснення, перестановка. Засоби передачі граматичного значення обставини: транспозиція.

16. Трансформаційні засоби, що використовуються для перекладу складнопідрядних та складносурядних речень. Розщеплення. Об'єднання.

17. Антонімічний переклад. Додавлення. Випущення.

Порівняльна лексикологія іноземної та української мов

1. Фактори, що сприяють вивченню порівняльної лексикології англійської та української мов.
2. Слова, семантичні класи слів та засоби словотворення.
3. Лексико-семантичні групи слів у мовах, що порівнюються. Ідіоматичні вирази.
4. Семіотична класифікація лексики. Ідентифікація семіотичних суперкласів слів. Класи слів, що розрізняються за соціальними, стилістичними та функціональними показниками.
5. Ономазіологічні та семасіологічні характеристики різних лексичних одиниць.
6. Фонетичні, морфологічні та семантичні типи мотивації.
7. Словотворення в англійській та українській мовах. Префіксальне та суфіксальне творення слів.
8. Субстантивізація, ад'єктивізація, вербалізація в англійській та українській мовах.
9. Типи словотворення, що специфічні для англійської мови.
10. Ідіоматичні та сталі вирази в англійській та українській мовах.

Порівняльна стилістика іноземної та української мов

1. Поняття порівняльної стилістики. Предмет і завдання порівняльної стилістики англійської та української мов.
2. Стилійна диференціація англійської та української мов. Поняття функціонального стилю. Класифікація функціональних стилів.
3. Офіційно-діловий стиль. Класифікація ділової кореспонденції. Публіцистичний стиль. Стилійні особливості статей різноманітної тематики. Стилійні особливості мови реклами.
4. Стилійні особливості наукового стилю. Стилійні особливості розмовного стилю. Стилійні особливості художнього стилю. Лінгвокультурологічна складова стилю.
5. Гендерний чинник стилізації. Культура мовлення. Форми звертання. Сміхова культура. Лінгвістичний гумор.
6. Стилійна семасіологія. Фонетичні виразні засоби та стилійні прийоми.
7. Рима. Ритм. Ономапія. Алітерація. Асонанс. Графон. Слово та його семантична структура. Лексичні стилійні прийоми. Гра слів.
8. Іронія. Гіпербола. Літота. Оксюморон. Каламбур. Зевгма. Метафора. Метонімія. Персоніфікація. Синекдоха.
9. Синтаксичні стилійні прийоми. Стилійна особливість речення. Типи речень.
10. Пунктуація. Лексико-синтаксичні стилійні прийоми. Антитеза. Кульмінація. Антикльмінація. Порівняння. Перифраз. Стилійний аналіз уривку.

Лінгвокраїнознавство (країн першої іноземної мови)

1. Предмет лінгвокраїнознавства. Загальні відомості про мову (структура та історія англійської мови). Основні поняття лінгвокраїнознавства. Розповсюдження англійської мови у світі.
2. Культурокумулятивна функція мови. Особливості виражальних засобів національних мов. Функції англійської мови у сучасному світі. Групи національних варіантів англійської мови.
3. Мова лінгва-франка, піджини та їх роль у процесі комунікації. Соціолінгвістична ситуація у Великій Британії та США. Британський та Американський варіанти англійської мови. Мови Великої Британії та США.
4. Діалект кокні та «арпі». Соціолінгвістична ситуація у Канаді, Австралії, Нової Зеландії. Канадський, Австралійський, Новозеландський варіанти англійської мови.
5. Лексичні та орфографічні особливості. Регіональні та соціальні діалекти.
6. Відображення національної своєрідності життя народу в лексиці мови. Фонові знання та їх мовні репрезентанти.
7. Прогрес суспільства та його відбиття у мові. Лінгвокультурні чинники у міжкультурному спілкуванні. Інтернаціоналізація лексики у Європейських мовах.
8. Культурно-історична мінливість мови і мовлення.
9. Історія країн у етноспецифічній історичній лексиці.
10. Вертикальний контекст як історико-філологічний аспект тексту.

Теорія перекладу

1. Предмет теорії перекладу. Визначення поняття «переклад». Переклад як створення тексту, комунікативно рівнозначного оригіналу.
2. Функціональні, смислові та структурні аспекти комунікативної рівнозначності. Інші види мовного посередництва: скорочений переклад, адаптований переклад, анотація, реферат, резюме. Загальна та спеціальна теорія перекладу.
3. Порівняльний аналіз як основний метод перекладацького дослідження. Об'єктивна і суб'єктивна сторони перекладацької діяльності. Вивчення перекладацьких відповідностей та перекладацьких трансформацій («засоби перекладу»). Види перекладу.
4. Різноманітний характер перекладацької діяльності. Характерні особливості художнього та інформативного перекладу. Специфіка перекладу текстів різних функціональних стилів.
5. Особливості письмового та усного перекладу. Переклад з листа. Поняття семантичної еквівалентності оригіналу і перекладу. Поняття типа еквівалентності. Комунікативно-ситуаційні і мовні аспекти змісту висловлювання.
6. Різниця між визначенням ситуації у висловлюванні і способом її описання. Смислові функції мовних значень. Особливості досягнення еквівалентності перекладу на рівні різних типів еквівалентності.

7. Залежність перекладу від характеру аудиторії та цілі перекладача. Поняття прагматичної еквівалентності перекладу. Поняття комунікативного ефекту перекладу та прагматичної адаптації перекладу.
8. Методи оцінки якості перекладу. Поняття адекватності перекладу. Основні випадки порушення еквівалентності перекладу: буквальний та вільний переклад. Розуміння перекладу як перетворення тексту оригіналу в текст перекладу.
9. Основні види перекладацьких трансформацій. Транскрипція і транслітерація. Перекладацьке калькування. Лексико-семантичні заміни: конкретизація, генералізація та модуляція значення мовної одиниці під час перекладу.
10. Синтаксичне уподібнювання. Поділення та об'єднання речень при перекладі. Граматичні заміни одиниць різного рівня. Лексико-граматичні трансформації.
11. Антонімічний переклад. Експлікація та компенсація. Два етапи перекладу: розуміння оригіналу і вибір варіанта перекладу. Співвідношення цілого і частини при перекладі. Текст як одиниця перекладу.
12. Поняття перекладацької відповідальності. Лексичні, фразеологічні та граматичні відповідності. Одиничні та множинні відповідності. Контекст і ситуація, їх роль у розумінні значення слова.
13. Робота зі словниками різних типів. Поняття контекстуальної заміни. Безеквівалентні лексичні та граматичні одиниці, способи перекладу. Приклад деяких розрядів лексики.
14. Переклад науково-технічних та суспільно-політичних термінів. Переклад власних імен, географічних назв, назв закладів, фірм і т.п. Переклад неологізмів.
15. Переклад інтернаціональної та псевдоінтернаціональної лексики. Питання перекладу фразеології.
16. Збереження, заміна та втрата образності при перекладі фразеологічних одиниць.
17. Вибір граматичної відповідності. Експресивно-стилістичні функції граматичних форм і структур.
18. Порядок слів при перекладі.
19. Особливості перекладу деяких типів вільних словосполучень.
20. Передавання форм і структур, які не мають відповідностей в мові перекладу.

4. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Додаткове вступне випробування проводиться у формі співбесіди.

Список допущених до додаткового вступного випробування ухвалюється рішенням приймальної комісії, про що складається відповідний протокол, та складається з абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, здобутого за іншою спеціальністю (напрямом підготовки).

Голова фахової атестаційної комісії, який відповідає за проведення вступного випробування, попередньо складає необхідні екзаменаційні матеріали: програми співбесід, екзаменаційні білети, критерії оцінювання відповіді вступника.

Екзаменаційні білети складаються відповідно до Програм додаткових вступних випробувань. Програми додаткових вступних випробувань оприлюднюються на офіційному сайті МНУ імені В. О. Сухомлинського (<http://www.mdu.edu.ua>).

Додаткові вступні випробування проводяться у строки, передбачені Правилами прийому до Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського у 2019 році.

Розклад проведення додаткових вступних випробувань, що проводяться МНУ імені В. О. Сухомлинського, затверджується головою Приймальної комісії і оприлюднюється шляхом розміщення на веб-сайті МНУ імені В. О. Сухомлинського та інформаційному стенді Приймальної комісії не пізніше ніж за три дні до початку прийому заяв та документів для вступу на навчання за відповідними ступенями та формами навчання.

На додаткове вступне випробування вступник з'являється з паспортом.

Додаткове вступне випробування у формі співбесіди проводяться не менше ніж двома членами комісії з кожним вступником, яких призначає голова фахової атестаційної комісії згідно з розкладом у день іспиту.

Вступник одержує екзаменаційний білет, який містить 3 питання з дисциплін, що є профільними для відповідної спеціальності. На кожне питання треба дати вичерпну відповідь.

Під час співбесіди члени відповідної комісії відмічають правильність відповідей в аркуші співбесіди, який по закінченні співбесіди підписується вступником та членами відповідної комісії.

Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

Додаткове вступне випробування оцінюється за шкалою від 0 до 100 балів, при цьому кожне питання оцінюється в 33 бали. Якщо абітурієнт набрав 0 балів з будь-якого питання, то вважається, що додаткове вступне випробування не складено.

Абітурієнти допускаються до складання фахових випробувань із профільних дисциплін та екзамену з іноземної мови за умови успішного проходження додаткового вступного випробування, тобто за умови набору кількості балів, що вища за поріг «склав/не склав», який становить 75 балів.

Апеляція вступника щодо екзаменаційної оцінки (кількості балів), отриманої на вступному випробуванні у МНУ імені В. О. Сухомлинського, повинна подаватись особисто вступником не пізніше наступного робочого дня після оголошення екзаменаційної оцінки.

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Порівняльна граматика іноземної та української мов:

1. Аракин В.Д. Типология языков и проблема методического прогнозирования. – М.: Высшая школа, 1989.
2. Бевзенко СЛ. Вступ до мовознавства: Короткий нарис. – К.: Вища школа, 2006.
3. Бузаров В.В. Основы синтаксиса английской разговорной речи. – М.: Просвещение, 1986.
4. Бурлак С.А., Старостин С.А. Введение в лингвистическую компаративистику. – М.: Эдиториал УРСС, 2001.
5. Вихованець І., Городенська К. Теоретична морфологія української мови. – К.: Пульсари, 2004.
6. Дорошенко С.Л. Загальне мовознавство. – К.: Центр навчальної літератури, 2006.
7. Жлуктенко Ю.О. Порівняльна граматики української та англійської мов. – К.: Радянська школа, 1960.
8. Каранська М. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: Либідь, 1992.
9. Кващук А. Синтаксис складного речення. – К.: Радянська школа, 1986.
10. Климов Г.А. Основы лингвистической компаративистики. – М.: Наука, 1990.
11. Конфронтативная лингвистика. – К.: Лыбидь, 1990.
12. Кочерган М.П. Основы зіставного мовознавства. – К.: Академія, 2006.
13. Левицький А.Е. Порівняльна граматики англійської та української мов: Навчальний посібник. – К.: «Освіта України», 2007. – 138с.
14. Левицький А.Е., Сингаївська А.В., Славова Л.Л. Вступ до мовознавства. – К.: Центр навчальної літератури, 2006.
15. Мельников Г.П. Системная типология языков. – М.: Наука, 2003.
16. Норман Б.Ю. Теория языка. Вводный курс. – М.: Флинта: Наука, 2004.
17. Плющ М. Граматики української мови. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. – К.: Вища школа, 2005.
18. Савченко А.Н. Сравнительная грамматика индоевропейских языков. – М.: Высшая школа, 1974.
19. Семчинський С.В. Вступ до порівняльно-історичного мовознавства. – К.: ВПЦ "Київський університет", 2002.
20. Скляниченко Г.А. Предмет та основна проблематика курсу порівняльної типології англійської, німецької, української та російської мов: Методичні вказівки для студентів факультетів іноземних мов педінститутів. – Кіровоград: КДПІ, 1993.
21. Хроленко А.Т., Бондалетов В.Д. Теория языка. – М.: Флинта: Наука, 2004.
22. Ющук І.П. Українська мова. – К.:Либідь, 2004.
23. Ярцева В.Н. Контрастивная грамматика. – М.: Наука, 1981.
24. Croft W. Typology and Universals. – Cambridge: Cambridge University Press, 1993.
25. Korunets I.V. Contrastive Typology of the English and Ukrainian Languages. – К.: Lybid, 1995.

Порівняльна лексикологія іноземної та української мов:

1. Верба Л.Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов. Посібник для перекладацьких відділень вузів. – Вінниця: Нова Книга, 2008. – 160 с.
2. Korunets I.V. Contrastive Typology of the English and Ukrainian languages / I.V. Korunets. – Вінниця: Nova Knyha publishers, 2003. – 464 с.
3. Кочерган М. П. Основи зіставного мовознавства: підручник / М.П. Кочерган. – К.: Видавничий центр Академія, 2006. – 424 с.
4. Kvesevich D.I., Sasina V.P. Modern English Lexicology in Practice. – Вінниця. – Nova Kniha, 2003. – 156р.
5. Arnold I.V. The English Word. – М.: Вища школа, 1977.
6. Rayevskaya N.N. English Lexicology. – К.: Вища школа, 1979.
7. Ginsburg R.S. and others / A course in Modern English Lexicology. – М.: Вища школа, 1979.

Порівняльна стилістика іноземної та української мов:

1. Мороховський А.Н., Воробьева О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В. Стилистика английского языка. – Киев, 1991.
2. Арнольд И.В. Стилистика современного английского языка. – Л., 1981.
3. Воробьева О.П. Текстовые категории и фактор адресата. – Киев, 1993.
4. Гальперин И.Р. Стилистика английского языка. – М., 1981.
5. Долинин К.А. Интерпретация текста. – М., 1985.
6. Домашнев А.Н., Шишкина И.П., Гончарова Е.А. Интерпретация художественного текста. – М., 1989.
7. Кухаренко В.А. Интерпретация текста. – Л., 1979.
8. Кухаренко В.А. Практикум по интерпретации текста. – М., 1987.
9. Єфімов Л.П. Стилiстика англiйської мови i дискурсивний аналіз. Учебно-методичний посiбник. – Вінниця: «Нова книга», 2004.
10. Скребнев Ю.М. Основы стилистики английского языка: Учебник для ин-тов и фак. иностр. яз. – 2-е изд. – М, 2003.
11. Kukhareno V.A. A Book of Practice in Stylistics. – Вінниця: «Нова книга», 2003.
12. Soshalskaya E.G., Prokhorova V.I. Stylistic Analysis. – М., 1976.
13. Vorobyova O.P. Literary Text: A Comparative Study // The Parasession on Theory and Data in Linguistics. – Chicago: Chicago Linguistic Society, 1996. – P.165-175.
14. Методичні вказівки до семінарських та практичних занять із стилістики англійської мови для студентів IV курсу / Уклад. О.П.Воробйова, Л.Ф.Бойцан, Л.В.Ганецька, О.Ю.Дубенко, І.О.Іноземцева, Л.Р.Чеботарьова, Л.Д.Якимчук. – К.:КДЛУ, 1996 (1997).

Лінгвокраїнознавство:

1. Гапонів А.Б., Возна М.О. Лінгвокраїнознавство. Англomовні країни. Підручник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. –

- Вінниця: НОВА КНИГА, 2005. – 464 с.
2. Левицький А.Е., Славова Л.Л., Борисенко Н.Д. *Linguistics. Підручник.* Київ: Знання України, 2006. – 172 с.
  3. Великобритания. Страноведческий словарь. М., 1986
  4. Великобритания, Лингвострановедческий словарь. М.: Русский язык, 1978.
  5. Мечковская Н.Б. *Общее языкознание. Структурная и социальная типология языков: учеб. пособие для студентов филологических и лингвистических специальностей.* – М.: Флинта: Наука, 2006. – 312 с.
  6. Ощепкова В.В. *Язык и культура Великобритании, США, Канады, Австралии, Новой Зеландии.* – М./СПб.: ГЛОССА/КАРО, 2006. – 336 с.
  7. Ощепкова В.В., Шустилова И.И. *Краткий англо-русский лингвострановедческий словарь: Великобритания, США, Канада, Австралия, новая Зеландия.* – М.: Флинта: Наука, 2001. – 176 с.
  8. *Habits and Ways in Great Britain and the USA.* Tenson. Voitova. М. 1978
  9. *Pages of History. Glimpses of Britain and USA.* Tokarera. М. 1985
  10. *Some Facts on Britain.* Bratislava, 1988
  11. *The Dictionary of New Zealand English (A Dictionary of New Zealandisms on Historical Principles)* ed. By H.W. Orsman, OUP, 1997
  12. *The Macquarie Dictionary.* 1981

Теорія перекладу:

1. Алимов В.В. *Теория перевода. Перевод в сфере профессиональной коммуникации.* – М.: КомКнига, 2006.
2. Бреус Е.В. *Курс перевода с английского языка на русский.* – М.: Р.Валент, 2007.
3. Комиссаров В.Н. *Современное переводоведение.* – М.: Изд-во «ЭТС», 2000.
4. Коптілов В.В. *Теорія і практика перекладу.* – К.: Вища школа, 1982.
5. Латышев Л.К., Семёнов А.Л. *Перевод: теория, практика и методика преподавания.* – М.: Академия, 2003.
6. Максимов С.Є. *Практичний курс перекладу.* – К.: Ленвіт, 2013.
7. Мамрак А.В. *Вступ до теорії перекладу.* – К.: Центр учбової літ-ри, 2010.
8. Рецкер Я.И. *Теория перевода и переводческая практика. Очерки лингвистической тоерии перевода.* – М.: «Р.Валент», 2007.
9. Семёнов А.Л. *Основные положения общей теории перевода.* – М.: Изд-во Российского ун-та дружбы народов, 2005.
10. Тюленев С.В. *Теория перевода.* – М.: ГАРДАРИКИ, 2004.
11. *Основы перекладознавства / За редакцією А.Є.Нямцу.* – Чернівці: Рута, 2008.
12. Казакова Т.А. *Художественный перевод. Теория и практика.* – СПб.: ООО «ИнЪязиздат», 2006.

13. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. – Вінниця: Нова книга, 2004.
14. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства. – Вінниця: Нова книга, 2008.
15. Тер-Минасова С.Г. Язык и межкультурная коммуникация. – М.: Изд-во МГУ, 2004.
16. Komissarov V.N., Korolova A.L. A Manual of translation from English into Russian. – М, 1990.
17. Miram G., Daineko V., Taranukha L. & others. Basic Translation. – Kyiv: Elga, Nika-Center, 2002.